

Spm. nr. S 1410

Til arbejdsministeren (31/1 01) af:

Charlotte Antonsen (V):

»Vil ministeren foranledige tabel 7.4.1, side 159, i Finansministeriets publikation »Udgiftsanalyser 1992« (Finansministeriet, budgetdepartementet, august 1992) opdateret til dags dato eller så nært herpå, det er muligt?«

Svar (8/2 01)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Vedlagt oversigt over udviklingen i de offentlige udgifter til arbejdsmarkedsforanstaltninger i 1991-2001 på Arbejdsministeriets område. (Ikke optrykt her).

Tabellen beskriver udviklingen i de offentlige udgifter finansieret via Arbejdsministeriets bevillinger, som de fremgår på de årlige finanslove og statsregnskaber. For perioden 1991-1999 er der tale om regnskabstal, mens der for perioden 2000-2001 er tale om budgettal.

Niveauskiftet for udgifter til beskæftigelsesordninger i 1999 og 2000, skal ses i lyset af de gennemførte finansieringssammenlægninger i 1999 og 2000 for hhv. forsørgelse og uddannelseskøb i forbindelse med lediges deltagelse i aktivering.

Frem til 1999 kunne ledige på uddannelsesaktivering således – udover uddannelsesgodtgørelse – også modtage orlovsydelse, AMU-godtgørelse eller dagpenge i henhold til § 62 A, mens al forsørgelse i forbindelse med uddannelsesaktivering fra 1999 finansieres af aktivrammen. Fra 2000 finansieres endvidere al uddannelseskøb i forbindelse med aktivering af aktivrammen, hvor finansieringen tidligere også skete over bevillingerne til de respektive uddannelser under f.eks. Undervisningsministeriet, Erhvervsministeriet, de amtskommunale budgetter, mv. Fra 2000 afholdes samtlige udgifter i forbindelse med dagpengeberettigede lediges aktivering via aktivrammen.

Spm. nr. S 1512

Til skatteministeren (2/2 01) af:

Charlotte Antonsen (V):

»Kan ministeren bekræfte, at Højesteret ved dom af 11. november 1999 (TFS - 1999-919) slog fast, at bevisbyrden for, at en bil ikke benyttes privat, som noget nyt ligger hos skatteyderen, og vil ministeren redegøre for, hvordan man overfor skatteyderne har informeret om denne skærpede praksis?«

Svar (9/2 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Den i spørgsmålet omtalte Højesteretsdom vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt en gardinmontør var skattepligtig af privat rådighed over en varevogn på gule plader, som var leaset af ægtefællens helejede anpartsselskab.

Højesteret vurderede indledningsvist, at bilen, som var indrettet til gardinmontørarbejdet, var anvendelig som alternativ til en privat bil. Spørgsmålet om, hvorvidt gardinmontøren var skattepligtig af fri bil, skulle derfor afgøres efter ligningslovens § 16, stk. 4.

I sin afgørelse lagde Højesteret vægt på, at gardinmontøren var direktør i et selskab, som var enejet af hustruen, at bilen dagligt var parkeret ved bopælen, samt at gardinmontøren ikke havde sandsynliggjort, at bilen ikke var stillet til rådighed for hans private benyttelse. På baggrund heraf fandt Højesteret, at gardinmontøren var skattepligtig af værdien af privat rådighed over varevognen.

Som min forgænger tidligere har givet udtryk for, er Højesteretsdommen i tråd med den i praksis opstillede formodningsregel om, at en firmabil, som bliver taget med hjem til bopælen, anses for at være til rådighed for privat benyttelse, medmindre skatteyderen kan dokumentere, at bilen kun er blevet anvendt erhvervsmaessigt. Da dommen således er udtryk for en stadfæstelse af skattemyndighedernes praksis på området, er skatteyderne ikke blevet informeret om nogen praksisskærpelse. Jeg vil i øvrigt henvise til min forgængers svar i indeværende Folketingssamling på spørgsmål S 4 stillet af Sonja Albrink (CD) og spørgsmål S 532 stillet af Svend Erik Hovmand (V), hvor samme problemstilling kommenteres.